

ABD, Suriye M¼dahalesi ile Ortado u yu Yeniden ekillendiriyor

KCK Y¼r¼tme Konseyi EŖbaŖkanı Besê Hozat, ABD, bu kararla ne Suriye'den ne de Ortado u yu politikasından vazgeçiyor, aksine Suriye ve Ortado u yu politikasını yeniden dizayn ediyor. Bilindi i gibi ABD, uzun yillar Iran, Kuzey Kore ve Suriye'yi hedef alan politikalar izledi. Irak'ın Kuveyt'i iŖgali sonrası baŖlayan K¼rfez SavaŖı'yla 3. D¼nya SavaŖı s¼recine girilmiŖti. Ortado u yu'da s¼ren bu savaŖla kapitalizmin ihtiyaçlarına uygun bir Ortado u yu hedefleniyordu.

*Erdo u an'ın Kuzey Suriye ve Rojava'ya y¼nelik tehditlerini en ¼st d¼zeye ¼kardığı bir d¼nemde ABD BaŖkanı Trump Suriye'den çekilme kararı aldı. Gerçekten bu beklenmedik bir karar mıydı?

ABD'nin Suriye'den güçlerinKi çekme kararı aslında beklenmeyen bir karar de iildi. ABD'nin Suriye'ye niye girdi i anlaşılırsa bu kararın neden alındığı da rahatlıkla anlaşılırmıŖ olur. Bu kararı, ABD'nin genel Ortado u yu stratejisinin ve politikasının bir parçası olarak görmek gerekiyor. ABD, bu kararla ne Suriye'den ne de Ortado u yu politikasından vazgeçiyor, aksine Suriye ve Ortado u yu politikasını

yeniden dizayn ediyor. Bilindiği gibi ABD, uzun yıllar İran, Kuzey Kore ve Suriye'yi hedef alan politikalar izledi. Irak'ın Kuveyt'i işgali sonrası başlayan Körfez Savaşı'yla 3. Dünya Savaşı sürecine girilmişti. Ortadoğu'da süren bu savaşla kapitalizmin ihtiyaçlarına uygun bir Ortadoğu hedefleniyordu. Hedef ülkelerden en önemlilerinden biri de Suriye'ydi. Nitekim Ortadoğu'da gelişen 'Arap Baharı'na müdahalenin en görünen yanı Suriye'de karşımıza çıktı. ABD'nin Suriye müdahalesinin diğer nedenleri ise Suriye devletini zayıflatarak BAAS rejimini bölge politikalarına/çıkarlarına uygun hale getirmek, İsrail'i rahatsız eden bir pozisyondan çıkarmaktı. Ortaya çıkabilecek bir devrim hareketini de engellemekti. Bu çerçeveden bakıldığında ABD'nin doğrudan Suriye'ye girmesi açısından DAİŞ çok uygun bir gerekçeydi ve bu gerekçe, DAİŞ Kobanê'ye saldırdığında ABD tarafından iyi değerlendirildi. ABD Kobanê'de Kürtlerin DAİŞ'e karşı mücadelesinde hava saldırılarında bulunarak kendisine meşruiyet kazandıran ve imaj düzelten bir adım attı. Böylece Suriye'ye girişi için zemin oluştu ve girişini normalleştirdi.

*ABD neden öncesinde değil de DAİŞ Kobanê'ye saldırdığında müdahale etti?

Aslında bu da gayet anlaşılır. DAİŞ'i zaten Kobanê saldırısı öncesi YPG/YPJ savaşçıları birçok cephede yenmiş, Kobanê'de ise DAİŞ'e karşı kahramanca bir savaş yürütüyorlardı, DAİŞ burada da büyük bir darbe almıştı, YPG/YPJ savaşçılarının, özelde de Kürt kadın savaşçılarının kahramanlıkları tüm dünya toplumunu muazzam etkiliyor, destek topluyordu. Rojava Devrimi etkisini dünya çapında hissettiriyordu. Kobanê zaferi bu etkiyi iki üç katına çıkaracaktı. ABD Kürt kadınlarının ve savaşçılarının DAİŞ ile mücadelesinin yarattığı olumlu havadan ve devrimin ortaya çıkardığı enerjiden faydalanmak, bundan yararlanarak bozulan imajını Ortadoğu'da ve dünyada düzeltmek istiyordu. Bunu da Kürt savaşçılarına destek veriyor, DAİŞ'e karşı savaşıyor görüntüsü vererek yapmaya çalışıyordu.

*Bunun için girdiyse niye çıkıyor?

ABD'nin fiziki olarak Suriye'ye girdiğinden beri yapmaya çalıştığı şey Rojava Devrimi'nin devrimci karakterini zayıflatmak, kontrol altına alarak Suriye'yi hegemonik sistemin çıkarları temelinde düzenlemektir. Ancak ABD çıkarlarına uygun bazı gelişmeler sağlasa da tam istediği bir sonucu yaratamadı.

*Tam olarak istediği sonuçlar neydi ki bunları sağlayamadı?

Şöyle izah edeyim:

-ABD, Rojava Devrimi güçlerini, Kuzey Suriye halklarını ve Demokratik Suriye Güçlerini istediği noktaya getiremedi.

-DAİŞ gerekçesiyle Suriye'ye giren ABD, bu gerekçeyi artık bundan sonra çok fazla öne süremez noktaya geldi. Çünkü DAİŞ'i YPG-YPJ-SDG güçleri bozguna uğrattı. DAİŞ'in gücü ve iradesi fazla kalmadı. DAİŞ Suriye'de bitmiş değil fakat zayıf ve etkisi kırılmış bir durumdadır. Bu, ABD'nin Suriye'deki askeri varlığı açısından zorlayıcı bir durum yarattı.

-Kürtlerin ve müttefiki olan diğer halkların demokratik güçlerinin Suriye'de güç kazanması ve bu güçlerin ABD'yle kurduğu taktik ilişkiler, stratejik müttefiki ve NATO gücü Türkiye ile sorunlar yaşamasına yol açtı.

-ABD'nin öngördüğü biçimde Suriye devleti zayıfladı fakat Rusya'nın ve İran'ın da etkisi ABD'yi Suriye'de belli oranda zorladı. Rusya ve İran Suriye'de ABD'yi Türkiye ile karşı karşıya getirmek, Türkiye'yi ABD'den uzaklaştırmak için son ana kadar büyük bir çaba harcadılar. ABD özenle bundan kaçındı ve son hamleyle de bu hesapları boşa aldı. Zaten Rusya ve İran ne yaparsa yapsın asla ABD ile Türkiye'yi çatıştıramazdı, Türkiye'yi NATO'dan uzaklaştıramazdı. Ne ABD bunu yapardı ne de Türkiye NATO'dan çıkardı. Türkiye NATO'dan çıkması durumunda bunun kendi bitişi olduğunu çok iyi biliyor. Rusya ve İran'ın yürüttüğü bu politika, sonucu başarısızlıkla biteceği ilk günden belli olan bir politikaydı, nitekim öyle de oldu.

*Şimdi bu karardan sonra ne yapmaya çalışıyor?

ABD şimdi Suriye'de stratejisini değil, güncel politikasında ve taktik ilişkilerinde değişikliğe gidiyor. ABD bundan sonra Türkiye üzerinden Suriye'yi şekillendirmeye çalışacak. Bunu yaparken Kürtler içinde başından beri Rojava Devrimi'ne karşı olan bazı kesimler de bu doğrultuda kullanılacak. Siyasetini NATO üyesi Türkiye üzerinden yürütmeye çalışırken Türkiye'nin örgütlediği, finanse ettiği çetelerle Suriye'ye yeni bir biçim vermeye çalışacak, bu yolla nüfuz alanını ve etkisini korumayı ve arttırmayı esas alacaktır. Erdoğan Arapları DAİŞ'e, Kürtleri de YPG'ye bırakmayız, derken aslında Kuzey Suriye'ye yönelik işgal politikasının hangi boyutlar taşıdığı ve nasıl meşrulaştırmak istendiğini de gözler önüne sermektedir. Bu, Suriye halkları açısından oldukça tehlikeli bir politikadır. Bu politika, TC işgalciliğini meşrulaştırmak, iç savaşı derinleştirmek, Suriye'yi

sürekli bir savaş içerisinde tutmak anlamına geliyor. ABD politikasının şu anda görünen yüzü budur.

*ABD, bütün bunları yaparken Rusya nasıl bir siyaset izliyor?

Rusya da işgalci Türk devlet tehdidiyle Rojava'yı istediği çizgiye çekmeye çalışıyor. Türk işgalciliğini bir tehdit ve şantaj unsuruna dönüştürüyor. Bu çok pragmatik, kirli, Suriye'nin birliğine zarar veren, Kürtlerde ve Kuzey Suriye halklarında büyük öfke yaratan bir politikadır. Rusya siyasi etik dışı bu politikayla hem Suriye'de etkisini arttırmaya çalışıyor hem de Türkiye ile kurduğu güç dengesini korumaya gayret ediyor. Rusya hala sonuçta kendisine kaybettirecek bir politikanın aktörü olmayı bırakmıyor. Bu tutarsız ve çok pragmatik politikanın Rusya'ya bir yararı yok. Halkların desteğini değil, öfkesini/düşmanlığını kazanıyor, meşruiyetini ortadan kaldırıyor. Kuzey Suriye'de Türkiye'ye bağlı çeteler ve bazı işbirlikçi Kürtler etkili kılınarak Suriye'de kaos ve iç savaş artırılmak istenirken, Rusya'nın bu politikası çok basit tehdit ve şantajla amaca ulaşmaktan başka bir anlam taşımıyor. Halbuki Rusya, Suriye'de ciddi bir güçtür. Suriye'nin demokratik çözümünde aktif ve pozitif bir rol oynayabilir. Kürtler başta olmak üzere tüm Suriye halklarının sempatisini kazanabilir, halklarla tarihsel bir dostluk bağı kurabilir. Kürtler zaten başından itibaren Suriye sınırları içinde demokratik bir çözüm aramaktadır.

*Sizce ABD Başkanı'nın kararında Türkiye'nin veya Türkiye ile yaptıkları görüşme/pazarlıkların etkisi ne kadar belirleyicidir?

Geri çekilme kararı, Türkiye ile yaptığı görüşmelerden sonra aldığı bir karardır. ABD'nin Türkiye ile birlikte ortak bir plan yaptığı anlaşılıyor. Biraz önce de ifade ettiğim gibi ABD bundan sonra Suriye siyasetini Türkiye üzerinden yürütme, Türkiye'yi Suriye'de güçlendirme kararı almış görünüyor. 2011-2012 yıllarına gidilirse şu an yaşanan durum daha iyi anlaşılabilir. Bu yıllarda ABD ile Türkiye birlikte bir plan yürüttü fakat bu plan başarılı olamadı. Hatırlanırsa birlikte Suriye Ulusal Konseyi'ni ve Özgür Suriye Ordusu'nu kurdular. Bu proje başarılı olmayıp ABD'nin aktardığı kaynaklar DAİŞ'e kayınca ve AKP ile DAİŞ ittifak içine girince ABD ile Türkiye arasında sorunlar yaşandı ve ABD farklı seçeneklere yöneldi. YPG ile taktik ittifak bu süreçte gündeme girdi. Türkiye ise DAİŞ ve El Nusra ile ilişki içerisinde epey bir çeteyi finanse etti ve örgütledi. Bununla hem Rojava Devrimi'ni tasfiye etmeyi hem de Suriye üzerinde pazarlık gücünü arttırmayı hedefledi. ABD şimdi tekrar Türkiye ile birlikte Suriye siyasetini yeni baştan şekillendirmek

istiyor.

Bu çerçeveden bakıldığında Türkiye'nin, Kuzey Suriye'ye işgal saldırılarının ABD'nin siyasetinden çok bağımsız olmadığı anlaşılabilir. Türkiye'nin Cerablus, Bab ve Efrîn işgali, ABD'nin de sessiz kalması sonucu gelişti. Rusya doğrudan onayladı ve destekledi, ABD ise göz kırparak ve sessiz kalarak destek verdi. Fırat'ın doğusuna yapılan saldırıları da sadece Rusya'nın Türkiye'yi kışkırtması, dolayısıyla Rusya ve İran siyasetiyle bağlantılı ele almak eksik bir değerlendirme olur. Kuşkusuz Rusya, ABD ile Türkiye'yi karşı karşıya getirmek için epey bir çaba harcadı. Yine Türk işgal tehdidiyle Kürtleri ve Kuzey Suriye halklarını rejime teslim etmek için bir siyaset yürüttü. Ancak şu andaki Türkiye saldırılarının arkasındaki esas etken ABD-Türkiye ilişkileridir. ABD, Türkiye'nin saldırılarına onay vererek bir taraftan rejimi ve Rusya'yı sıkıştırmak isterken, diğer taraftan Kuzey Suriye halklarını sıkıştırıp kendine muhtaç bırakmaya çalışıyor. ABD, Türkiye'nin etkisini artırarak yeni Suriye'yi şekillendirmede kendi öngördüğü dayatmalarını gerçekleştirmek istiyor.

*Bu kararın etkileri ve sonuçları ne olur, Suriye'de güç dengelerini nasıl şekillendirir?

Bu kararın etkileri ve sonuçları ciddi olacaktır. Suriye'de güç dengeleri yeniden şekillenecektir. ABD'nin Türkiye ile ortak bir plan yürütmesi, Türkiye yoluyla da etkisinin Suriye'de güçlenmesi Rusya, İran ve BAAS rejiminin mevcut siyasetlerini yeniden değerlendirmelerini gerektirecektir. Kürtlerin ve Demokratik Suriye Güçlerinin kilit rolü tüm güç dengeleri açısından önemli bir denge unsurudur. Kürt ve demokrasi düşmanlığının kimseye bir faydası olmadığı gibi zararı vardır. Kürtler bölge ülkelerinin temel demokrasi dinamiğidir, birliğin güvencesidir. Ülkelerin demokrasisini ve birliğini sağlayacak en temel unsur Kürtlerdir, bu inkara gelmez bir gerçektir. Kürtlerle dost ilişki-ittifak içinde olan her güç, her zaman kazançlı çıkar. Kürtlerden sadece yararlanmak amaçlı yaklaşan, kullanmak isteyen de zarar görür ve kaybeder.

Kürtler her zaman Suriye'nin sınırları içinde demokratik ve özgür yaşamaktan yana bir siyaset ortaya koydular. Suriye devletiyle müzakereden yana bir tutum içerisinde oldular. Bu nedenle Qamişlo ve Heseke'de bazı alanların rejim kontrolünde kalmasını kabul ettiler. Halep'in düşmemesi konusunda büyük fedakarlıklar yaptılar. Dolayısıyla Suriye'nin yararına olan siyaset Kürtler ve Suriye'nin demokratik güçleriyle uzlaşmaktır. Türkiye'nin Suriye'de etkisinin

artması, Suriye açısından gerçekten bir felaket olacaktır. Türkiye bir işgalci güçtür, yayılmacıdır, neo Osmanlıcı bir politika yürütüyor, Suriye'yi bir eyalet yapma hayalleri içerisindedir. Erdoğan ve Bahçeli devleti halen Osmanlı aleminde yaşıyor. Yüz yıla yaklaşan cumhuriyet sürecini bir reklam arası süreç olarak ele alıyorlar. Bölge halklarını tebaası olarak görmek gibi bir ruhi ve zihni hastalıkları vardır. Bunun bir boş hayal olduğu çok açıktır fakat bu arzudan ilham alarak işgal hareketına giriştikleri de bir o kadar gerçektir.

*Suriye ve müttefikleri karşı koyabilecek bir siyaset üretebilirler mi?

Suriye devleti ve ittifak güçleri gerçekleri görerek, Suriye halklarının çıkarını düşünerek yeni bir siyaset belirlerlerse Türk işgalciliğinin önünü alabilir, Suriye'yi tehlikelerden kurtarabilirler. Suriye'nin yeni bir kaosa girmesinin önünü almanın tek yolu Kürtlerle demokratik bir uzlaşmadan geçmektedir. Suriye ancak böyle barış ve istikrara kavuşabilir ve güç olabilir. Aksi halde yıllara yayılan bir iç savaşın Suriye'yi beklediği açıktır. Zaten Türkiye'nin yapmaya çalıştığı da budur.

*Nedir yapmaya çalıştığı?

Türkiye, Suriye'yi önü alınamaz bir iç savaşın içerisine koymak istiyor. Örgütlediği çeteler, geliştirdiği işgal hareketi tamamen bu amaçladır. Hem kendi kontrolüne aldığı Araplarla bunu yapacaktır hem de işbirlikçi bazı Kürtleri yanında tutarak Arap'ı Kürt'e, Kürt'ü Arap'a karşı kullanmaya çalışacaktır. Dış güçlerin politikaları da buna cesaret veriyor, teşvik ediyor. Bu anlamda Suriye üzerinde büyük bir komplonun kurulduğunu söylemek yanlış olmayacaktır.

*Erdoğan'ın Arapları DAİŞ'e ve rejime, Kürtleri de PYD ve PKK'ye teslim etmeyeceğiz, dediğini hatırlattınız. Neyi amaçlıyor?

İşgal politikasını ortaya koyuyor ve nettir. Suriye iç savaşı başlar başlamaz AKP planlı ve sistematik bir biçimde özellikle Fırat'ın batısındaki Sünni Arapları Türkiye'ye çekti. Erdoğan mülteci politikasını bir plan temelinde çok bilinçli bir şekilde oluşturdu. Bir taşla iki kuş vurmaya hedefledi ve bu konuda ahlaksız bir biçimde kendi karakterine uygun bir siyaset yürüttü. Erdoğan, hem Türkiye'ye çektiği Arap halkını örgütleyerek işbirlikçi bir kesim yaratmaya çalıştı, binlerce kişiyi bu kamplarda devşirdi hem de mültecilik şantajıyla Avrupa'nın mülteciler zaafından yararlanarak Avrupa ülkelerini adeta rehin aldı ve bu temelde Kürtler üzerinde yürüttüğü soykırım siyasetine destek sağladı. Öte yandan Suriye'de DAİŞ ve El Nusra başta olmak üzere tüm çetelere Türkiye'nin kapılarını açtı, Türkiye'yi

çetelerin karargâhı haline getirdi. Bu politika sonucunda şimdi Türkiye etkisinde bir kısım çeteleri örgütlemiş durumdadır. Erdoğan bu çeteleri de yanına alarak Kuzey Suriye'nin tümünü işgal edip Suriye'yi yeniden şekillendirmek istiyor.

Açıklamasının altında yatan gerçeklik budur. DAİŞ'i kendince işgaline meşruiyet kazandırmak için bilinçli biçimde bir argüman olarak kullanıyor. Yoksa Erdoğan'ın DAİŞ ile herhangi bir sorunu yoktur, zaten yanındaki gurupların hepsi DAİŞ'in benzerleri ve artıklarıdır, kendisi de DAİŞ zihniyetine ve aynı dünya görüşüne sahiptir. Erdoğan, işbirlikçi bir Arap kesim yarattığını düşünüyor ve bunları işgal edeceği yerlere yerleştirerek nüfuz alanını kalıcılaştırmak istiyor. Erdoğan'ın DAİŞ ile savaşma derdi olsaydı öncelikle örgütlediği DAİŞ kalıntılarını tasfiye etmesi gerekmiyor muydu? Neden kimse Erdoğan'a bunu sormuyor ve ÖSO adı altında örgütlediği DAİŞ'i tasfiye etmesini istemiyor? Yansıtıldığı gibi ılımlı muhalefet yoktur. Erdoğan'ın yanındaki çetelerin hepsi DAİŞ kalıntılarıdır. Efrîn'de ne yaptıklarını tüm dünya gözleriyle gördü.

*Kürtleri de PYD ve PKK'ye bırakmayacağım, söylemi...

Bu söylemin altında Kürt soykırımını yatıyor. Faşist Erdoğan diktatörlüğünde Türkiye, Suriye'de de Kürtleri soykırıma uğratmaya çalışıyor. Efrîn'de kullanmış olduğu gibi bir grup işbirlikçi hain Kürtle, Kürtleri soykırıma uğratma politikasının üstünü örtmeye ve özgür Kürt'ü yok etmeye çalışıyor. Şimdi de bu hainlerle iş tuttuğunu herkes biliyor. Hatta bazı hainler Türkiye'nin işgaliyle birlikte heveslerini artırarak devrimci güçlerden intikam almaya çalışıyor. Türkiye, birlikte Rojava'yı işgal edelim, Kürtlerin, Kuzey Suriye halklarının tüm kazanımlarını ortadan kaldıralım, sonra bir-iki şehri size teslim ederiz, diyerek bu hainleri kandırıp kullanmak istiyor. Efrîn'de de aynı şeyi yaptılar. Efrîn'in hali ortada, şimdi hainler de barınamaz hale geldi.

*Erdoğan, Kuzey Suriye'ye yapacağı saldırıları 'DAİŞ'i bitireceğim' algı operasyonu ile meşru kılmayı mı hedefliyor ve bu mümkün mü?

DAİŞ ile mücadele algısı yaratarak işgaline meşruiyet kazandıramaz. Çünkü DAİŞ'i, YPG, YPJ ve QSD yendi. DAİŞ'in artık ne öyle söz edildiği gibi bir gücü ne de ciddi bir örgütlü iradesi var. DAİŞ Suriye'de yenildi. Tamamen bitti, demek elbette yanlış, zaten bitmez de fakat Suriye'de öyle büyük tehlike oluşturacak bir gücü de kalmadı. Bu açıdan Trump'ın ve Erdoğan'ın söylemleri basit gerekçelerden ibarettir. Kuzey Suriye ve tüm Suriye üzerinde planladıkları gerçek

niyetlerini gizleme amaçlıdır. Bununla hiç kimseyi kandıramazlar. Bu gerekçeyle de işgale meşruiyet kazandıramazlar. Halkların, demokratik kamuoyunun ve insanlığın vicdanı bunu kabul etmez.

*Başta KDP olmak üzere Başûrê Kurdistan siyasi partilerinin hem Kuzey Suriye işgaline hem de Güney Kürdistan'da Şengal ve Mexmûr'a saldırılara karşı tepkisiz kalmaları, bütün bu anlattıklarınızla ilgisi var mı, neden böyle?

Güney Kürdistan'daki yönetim, özellikle KDP, TC'nin Kuzey Suriye ve Güney Kürdistan işgaline, Mexmûr ve Şengal saldırılarına karşı baştan itibaren hep sessiz kaldı, bir bakıma destekledi. Bu gerçekten utanç verici bir durumdur. Hiçbir gerekçe bu tavırsızlığa neden olamaz. Düşünsenize; Türkiye Kürtlere düşmanlık yapıyor, soykırım uyguluyor, Kürtlerin büyük bedeller ve kahramanlıklarla elde ettiği kazanımlarını ortadan kaldırmaya çalışıyor fakat Güney'deki hükümet ve KDP, düşmanın bu politikasını destekler bir duruş sergiliyor. Şimdiye kadar tek bir kınama ve tutum gelişmiş değildir.

*Bu nasıl bir zihniyet ve ruh halidir, halkına düşman faşist bir devlete bu kadar yedeklenmenin nedeni nedir?

Aslında çok anlaşılmasa da değil. Bu zihniyetin derdi yurtseverlik, Kürtlük, Kürtlerin hakları, hukukları, özgürlükleri değildir. Tüm dertleri para-pul, iktidar-güç ve bunlara hizmet eden günübürlük çıkarlardır. Yaklaşım böyle olunca halkın çıkarı denilen olgu sadece bir ticaret aracına dönüşüyor. Zihniyet ve anlayış bozuk olunca davranış ve tutum da bozuk oluyor. Adına siyaset bile diyemeyeceğimiz bu yaklaşım, Kürtlere çok fazla zarar veriyor, düşmanın soykırım politikalarının sonuç almasına yol açıyor. Bu açıdan bunu kabul etmek mümkün değildir. Kürdistan'ın bir parçasını yöneten, Kürtler adına siyaset yaptığını söyleyen, kendini halka ve dünyaya böyle anlatan bir siyasi gücün bu tutumlarının halk, aydınlar tarafından kabul edilmemesi gerekir. Bu anlayışlara karşı tutum almak ve hesap sormak bir yurtseverlik görevi olmalıdır.

*Bu kadar ciddi tehlike ve tehditler varken Kürtlerin kendi içlerinde böyle sorunlar yaşaması normal mi, bunu aşmanın yolu yok mu?

Kürtler ulusal birliğini sağlayamazsa çok büyük kaybedebilirler. Eski dengelerin yıkıldığı, yeni dengelerin oluştuğu bir süreç yaşıyoruz. 20. yüzyılın başı böyleydi. Öncülük sorunlarından ve birlik olamamalarından dolayı kurulan dengeler aleyhlerine oldu. Bugün de Kürtlerin birlik olmaması büyük tehlikelere kapı

aralamaktadır. Kürtlerin baş düşmanı Türk devleti, Kürtlerin bu zaafını çok iyi kullanıyor, Kürtleri parçaladıkça parçalıyor, birbirine karşı düşman hale getiriyor. Kürtlerin parçalılığı en fazla düşmanın yararına, çıkarına hizmet ediyor. İşgalci TC buna dayanarak her yerde işgalini genişletiyor. Kürtler birleşerek, birlikte mücadele ederek düşmanın her türlü kirli planını boşa çıkarabilirler. Örneğin, Türkiye ile birlikte hareket eden ENKS'li gruplar, Türkiye'ye tavır alarak Rojava'da Kürt birliği içerisinde yer alıp çalışabilir ve mücadele edebilirler. Kuzey Suriye'de bulunan veya Suriye dışında kalan tüm Kürt gurupları TC işgaline karşı tutumunu ortaya koyarak, Kuzey Suriye içerisinde demokratik siyasal bir güç olarak politik mücadele içinde olabilirler. Kuzey Suriye yönetimi düşmanla işbirliği içinde olmayan, düşman işgaline karşı duruş sergileyen her türlü siyasi yapının özgür siyaset yapabileceğini dile getirdi. Kürt gruplar bu birliği sağlayabilirlerse değil Kürt düşmanı soykırımcı Türk devleti, dünya da Kürtlerin üzerine gelse Kürtler bu süreçten çok büyük kazanımlar elde ederek çıkarlar. Aynı şey Güney Kürdistan açısında da geçerlidir. Güney yönetimi, TC'nin işgaline tavır alsa TC her gün Güney Kürdistan'ı bombalayamaz, köyleri yakıp yıkamaz, sivil insanları katledemez. KDP ulusal birliğe gelebilse TC'nin tüm soykırım planları boşa çıkacağı gibi Kürtler bölgenin demokratikleşmesinde ve gelişmesinde çok daha güçlü bir pozisyona gelirler.

Bu açıdan ulusal birlik ekmek ve sudan daha fazla Kürtler açısından bir ihtiyaçtır. Kürtler çok tarihi bir sürecin içerisinde bulunuyor. Tehlikeler kadar kazanma, siyasi statülerini sağlama imkanı fazlasıyla vardır. Ulusal kongrede birleşmek Kürtlerin siyasi zaferi anlamına gelecektir. Şimdilik bu sağlanamazsa bile Kürtlerin çıkarına zarar vermeyecek bir siyaseti her partinin esas alması da tehlikeleri önemli oranda azaltacaktır. Herkesin bu duyarlılığı göstermesini bekliyor ve umut etmek istiyoruz. Halkımızın kendi çıkarına zarar veren örgütlere karşı mücadelecili tutumu da tehlikeleri bertaraf etmek açısından çok önemlidir.

*Rojava devrimcileri ve Kuzey Suriye halkları, DAİŞ'e karşı savaşta on bine yakın şehit ve on binlerce yaralı verdi. DAİŞ'e karşı mücadele ettiğini söyleyen devletlerin tepkileri neden yetersiz, DAİŞ'e karşı mücadele veren Kuzey Suriye halklarına saldıran işgalci Türk devletine karşı halkların ve dünyadaki demokrasi güçlerinin tutumu ne olmalıdır?

Evet, DAİŞ'e karşı savaşta Kürtler ve Kuzey Suriye halkları on bine yakın şehit ve on binlerce de yaralı verdi. Yüz binlerce aile büyük acılar yaşadı, yaşıyor. Bu savaşın bedelleri çok ağır oldu. Kürtler ve Kuzey Suriye halkları AKP işbirlikçisi

DAİŞ faşizmine karşı insanlık onurunu korudu, insanlığı savundu. Bu anlamda dünya, Kürtlere ve Suriye halklarına çok şey borçludur. Dünya kamuoyu bu gerçeği bildiği için Kürtlerden yana bir tutum içerisinde. Bu tutumun güçlenmeye, TC işgaline karşı pratik tavra dönüşmeye ihtiyacı vardır. Nasıl ki Kürtler ve Suriye'nin demokratik güçleri insanlığın onurunu savunduysa dünya insanlığı da Kürtlerin ve Kuzey Suriye halklarının haklı özgürlük ve demokrasi taleplerini savunmalı, destek sunmalıdır. Kürt düşmanı, halklar düşmanı, demokrasi düşmanı işgalci-faşist Türk devletine karşı bir politika geliştirmelidirler. Türk devletinin şimdiye kadar yaptıkları tamamen soykırımdır, Efrîn'de Türk devleti soykırım yapıyor. Cerablus, Bab'ta soykırım yapıyor. Aynı şeyi şimdi Fırat'ın doğusunda yapmak istiyor. Türk devletinin yaptıkları soykırım suçudur, Lahey'de yargılanması gereken suçlardır bunlar.

DAİŞ'e karşı mücadele ettiğini söyleyen ülkeler, Türk devletinin işgalciliği karşısında hem çok yetersiz bir duruş içerisinde hem de adeta onaylar durumdadır. Kirli çıkarların neden olduğu bu tutumlar kabul edilemez, İnsanlık vicdanını derinden yaralayan, hiçbir etik değer taşımayan bu tutumlar değişmelidir. Ülkelerin çıkarları insanlık değerlerinin savunucusu bir halk, halklar kurban edilerek korunamaz. Bu tarz siyaset o ülkelerin toplumsal değerlerine, demokrasi ve hukuk değerlerine zarar veriyor, meşruiyetlerini ortadan kaldırıyor. Hiçbir devlet çıkarı, soykırımcı ve işgalci Türk devletini savunmakla korunamaz. Bu kendi toplumuna ve ülke değerlerine en büyük saygısızlıktır, hakarettir, zulümdür.

*Yeni bir yıla girdik. Dünya demokrasi güçleri için nasıl bir tablo söz konusu, umutlu olmak için yeterli sebep var mı?

Özgür ve demokratik bir dünya için halkların ve ezilenlerin birleşik mücadelesi tarihin her döneminden çok daha fazla önemli ve zaruri hale gelmiştir. Sömürgeci sistem krizi, üçüncü bir dünya savaşını ortaya çıkarırken kadınlar başta olmak üzere, halklara ve ezilenlere özgürlük imkanlarını da fazlasıyla yaratmıştır. Bu yüzyıl kadınların ve halkların özgürce yaşayacağı bir yüzyıl ve gerçekten bir kadın yüzyılı olabilir. Dünyanın her yerinde kadınlarda ve halklarda müthiş bir uyanış yaşanıyor, bölgemizin ve dünyamızın dört bir yanında ayaklanmalar boy veriyor. Kapitalist modernist uygarlık sisteminin faşist ulus devletleri bir bir parçalanıyor, sömürücü sistemin kaosu derinleşiyor. Bu durum özgürlük alanlarını genişletiyor, alternatif yaşam imkanlarını daha fazla ortaya çıkarıyor ve enternasyonal dayanışmayı-birliği büyütüyor. Tarihin bu zaman dilimine kuş bakışı bakıldığında

çok karanlık görünebilir fakat bu yanıltıcı bir bakıştır. Egemenlerin ezilenlere kabul ettirmek istediği olgucu, pozitivist ve formel bakıştır. Tarihte güce; silah, para ya da başka maddi bir imkanla bakılmaz. Mevcut egemenler, sistemler miadını doldurup halkların özgürlük özlemi güçlendiğinde önünde hiçbir silahın, maddi gücün duramadığını bilmekteyiz. Bugün kapitalist modernite ve otoriter rejimler kendilerini ayakta tutmak için baskılarını artırmış bulunuyor. Bu koyu karanlık, tıpkı şafağın doğacağı anki karanlığı andırıyor. Şafak nasıl ki karanlığın en koyu anından hemen sonra doğuyorsa bu zamanların şafağı da bu zifiri karanlığın içinden doğmak üzeredir.

2019'u İmralı tecridinin kırıldığı, faşizmin yıkıldığı, Kürdistan'ın, Türkiye'nin ve bölge ülkelerinin demokratikleştiği bir yıl yapacağız. Bunun için mücadeleyi ve direnişi her yerde yükselteceğiz. İnaniyorum ki; 2019 da tıpkı 2018 gibi, hatta çok daha fazla büyük mücadeleler ve direnişlerle dolu geçecektir. Yeni yıl halkımızın, halklarımızın ve kadınların büyük kazanacağı bir yıl olacaktır. Elbette bu büyük bir mücadele ve direnişle sağlanacaktır.

*9 Ocak Paris Katliamı'nın yıl dönümüne giriliyor, neler söylemek istersiniz?

MİT eliyle Paris'te vahşice katledilen Sakine Cansız (Sara), Fidan Doğan (Rojbin) ve Leyla Şaylemez (Ronahi) yoldaşları büyük bir saygı, sevgi ve minnetle anıyorum. Soykırımcı Türk devletini ve işbirlikçisi güçleri nefretle kınıyor, bu değerli yoldaşların hayallerini mutlaka gerçekleştireceğimizin sözünü veriyoruz. Sara yoldaş mücadele tarihimizde direnişin, direnişle zafere yürüyüşün sembolüdür. Kadın partisi PKK'nin kurucu öncü kadrolarından, Kadın Özgürlük Hareketi'nin önder kadrolarındandır. Sara yoldaş, Kadın Özgürlük Hareketi'nin direniş ve özgürlük kimliğidir. Halkımız, kadınlar ve insanlık Sara gibi büyük kadın devrimcilere çok şey borçludur. Mücadelenin öncüsü kadınlar, Sara yoldaş çizgisinde direnişle mutlaka zaferi gerçekleştirecektir. Sara yoldaş ve 2018 yılı şehitleri şahsında tüm özgürlük şehitlerini sevgi ve minnetle anıyor, anıları önünde saygıyla eğiliyorum.

Kaynak: ANF

ORTADO U